EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

28. oktoober 2004*

Kohtuasjas C-124/03,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel esitatud eelotsusetaotlus,

mille esitas College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 11. märtsi 2003. aasta otsusega, mis saabus Euroopa kohtusse 20. märtsil 2003, kohtumenetluses järgmiste poolte vahel:

Artrada (Freezone) NV

Videmecum BV

Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV

versus

Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees A. Rosas (ettekandja), kohtunikud R. Schintgen ja N. Colneric,

kohtujurist: M. Poiares Maduro,
kohtusekretär: vanemametnik F. Contet,

arvestades kirjalikus menetluses ja 24. juuni 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades märkusi, mille esitasid:

— Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV ja Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV advokaadid A. Van Lent, N. Helder ja M. Slotboom,

— Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees esindaja J. Hoffmans, keda abistas advokaat B. J. Drijber,

— Kreeka Vabariigi esindajad V. Kontolaimos ja I. Chalkias,

— Euroopa Ühenduste Komisjoni esindaja T. van Rijn,

olles 15. juuli 2004. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus on esitatud nõukogu 16. juuni 1992. aasta direktiivi 92/46/EMÜ, millega sätestatakse toorpiima, kuumtöödeldud piima ja piimapõhiste toodete tootmise ja turuleviimise tervishoiueeskirjad (EÜT L 268, lk 1), tõlgendamise kohta.

2 Eelotsusetaotlus on esitatud ühelt poolt Aruba õiguse alusel asutatud aktsiaseltsi Artrada (Freezone NV, edaspidi „Artrada"), osaühingu Videmecum BV (edaspidi „Videmecum") ja osaühingu Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf (edaspidi „Jac. Meisner") ning teiselt poolt Rijkdienst voor de keurig van Vee en Vlees (kariloomade ja loomaliha järelevalveasutus, edaspidi „asutus") vahelise kohtuasja raames, mille esemeks on asutuse keeldumine lubada Madalmaadesse importida segu, mis koosneb 75,75% ulatuses suhkrust, 15,15% ulatuses lõssipulbrist ja 9,1% ulatuses kakaost.

Asjaomased õigusnormid

Ühenduse õigusnormid

3 Direktiivi 92/46 artikli 1 lõige 1 sätestab:

„Käesolevas direktiivis sätestatakse inimtoiduks mõeldud toorpiima, kuumtöödeldud piima, piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatava piima ja piimapõhiste toodete tootmise ja turuleviimise tervishoiueeskirjad."

4 Artikkel 2 sätestab:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. [...]

2. piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatav piim — kas töötlemiseks ettenähtud toorpiim või toorpiimast saadud vedel või külmutatud piim, mis on või ei ole läbinud lubatud füüsilist töötlemist nagu kuumutamine või termiseerimine või mille koostist on muudetud, tingimusel et kõnealused muudatused piirduvad naturaalpiima komponentide lisamise ja/või eemaldamisega;

3. [...]

4. piimapõhised tooted — piimatooted, s.o tooted, mis on saadud üksnes piimast, võttes arvesse, et võib lisada nende tootmiseks vajalikke aineid tingimusel, et kõnealuseid aineid ei kasutata piima ühegi koostisosa asendamiseks, ning kombineeritud piimatooted, s.o tooted, mille ükski osa ei asenda ega ole

mõeldud asendama ühtki piima koostisosa ning milles piim või piimatoode on kas koguseliselt või toote iseloomustamisel oluline;

[...]".

5 Direktiivi 92/46 artikkel 22, mis on osa III peatükist „Import kolmandatest riikidest", sätestab:

„Tingimused, mida kohaldatakse käesoleva direktiiviga hõlmatud toorpiima, kuumtöödeldud piima ja piimapõhiste toodete impordi suhtes kolmandatest riikidest, peavad olema vähemalt samaväärsed kui II peatükis sätestatud tingimused ühenduse toodangu puhul."

6 Kõnealuse direktiivi artikli 23 lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Artikli 22 ühtseks kohaldamiseks rakendatakse järgmiste lõigete sätteid.

2. Ühendusse importimiseks peavad piim või piimapõhised tooted:

a) pärinema kolmandast riigist, mis on vastavalt lõike 3 punktile a koostatud nimekirjas;

b) neile peab olema lisatud terviseohutuse sertifikaat, mis vastab artiklis 31 sätestatud korras koostatud näidisele ning millele on alla kirjutanud ekspordimaa pädev asutus ning mis tõendab, et piim või piimapõhised tooted vastavad II peatüki nõuetele või mis tahes täiendavatele tingimustele või pakuvad lõikes 3 osutatud tagatistega samaväärseid tagatisi ning pärinevad ettevõtetest, mis pakuvad lisas B sätestatud tagatisi."

7 Komisjoni 27. juuli 1995. aasta otsuses 94/70/EÜ, millega koostatakse esialgne loetelu kolmandatest riikidest, kust liikmesriigid lubavad importida piima ja piimapõhiseid tooteid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 94/70/EÜ (EÜT L 200, lk 38), on vastavalt direktiivi 92/46 artikli 23 lõike 2 punktile a koostatud kolmandate riikide nimekiri. Arubat selles nimekirjas ei ole.

8 Nõukogu 18. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/78/EÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli põhimõtted (EÜT 1998, L 24, lk 9), kehtestab vastava kontrolli.

Siseriiklikud õigusnormid

9 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et direktiivi 92/46 nõuete täitmiseks on Madalmaade Kuningriik muu hulgas vastu võtnud õigusakti Warenwetbesluit Zuivel (määrus piimatoodete kohta (*Stbl.* 1994, lk 813, korduvalt muudetud), mis on vastu võetud toiduseaduse alusel).

10 Direktiivi 92/46 artikkel 23 on rakendatud õigusakti Warenwetregeling Zuivelbereiding (piimatoodete valmistamise eeskirjad (*Stbl.* 1994, lk 243, korduvalt muudetud), mis on vastu võetud toiduseaduse alusel) artikliga 16. See säte viitab otsuse 95/340 lisaks olevale kolmandate riikide nimekirjale.

11 Põhikohtuasjas vaidlustatud otsuse tegemise päeval, s.o 23. veebruaril 2001, oli vastavalt õigusakti Warenwetregeling Veterinaire controles (derde landen) (määrus „kolmandatest riikidest" pärinevate toodete veterinaarkontrolli kohta (*Stcrt.* 2000, lk 207), mis on vastu võetud toiduseaduse alusel) artiklile 4 just asutus direktiiviga 98/78 ettenähtud kontrollimiseks pädev asutus.

12 Lisaks eelnevatele võib kolmandatest riikidest pärinevate ning ühenduse õigusaktidega hõlmamata toiduainete ja jookide suhtes kohaldada õigusakti Warenwetbesluit Invoer levensmiddelen uit derde landen (määrus kolmandatest riikidest pärinevate toiduainete importimise kohta (*Stbl.* 1993, lk 698), mis on vastu võetud toiduseaduse alusel).

Asjaolud, menetlus põhikohtuasjas ja eelotsuse küsimused

13 Eelotsuse küsimuse esitamise otsusest nähtub, et Aruba äriühing Artrada tootis segu, mis koosnes 75,75% ulatuses suhkrust, 15,15% ulatuses lõssipulbrist ja 9,1% ulatuses kakaost. Toodet, mille koostisosi ei saa üksteisest eraldada, kasutatakse Saksamaal ja Belgias asuvates vabrikutes šokolaadipiima valmistamise toorainena. Artrada tütarettevõtja Videmecum tegi toote impordideklaratsioonide koostamise ülesandeks tollimaaklerile Jac. Meisner.

14 26. jaanuaril 2001 esitati kaks Aruba päritolu konteinerite vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni. Pädeva asutuse nõudel esitati 22. veebruaril 2001 piiriületusteade, mille kohaselt oli toode määratletud kui *„bakeryprod. (semi finished)"*.

15 Pärast veterinaarkontrolli keelati 23. veebruari 2001. aasta otsusega partii importimine Euroopa Liitu, kuna Aruba päritolu piimatoodete importimine ei ole lubatud juhul, kui toode ei pärine tunnustatud ettevõttest ja sellel puudub veterinaarsertifikaat. Selle otsuse peale esitati kaebus, kuid amet jäi importimise keelu juurde.

16 Rechtbank te Rotterdam'ile (Madalmaad) esitati hagi. Eelmainitud kohtu 4. märtsi 2002. aasta otsusega tunnistati hagi põhjendatuks, kuna vaidlustatud otsusele oli alla kirjutanud isik, kellel puudus selleks pädevus. Kuna Hollandi õigus seda võimaldab, jättis Rechtbank tühistatud otsuse õiguslikud tagajärjed kehtima.

17 Tuginedes komisjoni töödokumendile, ei lugenud Rechtbank asjaomast toodet „piimapõhiseks tooteks" direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 tähenduses, kuna sellesse kategooriasse kuuluvad ainult lõpptooted, samas kui kõnealune toode on pooltoode. Arvestades direktiivi rahvatervise kaitse eesmärki, otsustas Rechtbank, et toote koostisosa peab saama kontrollida ja seega tuleb tootes sisalduv piimapulber määratleda kui „piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatav piim" direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 2 tähenduses. Kuivõrd pooltoode — piimapulber — pärineb riigist, mis ei ole otsuses 95/340 olevas nimekirjas, on toote importimise keeld õigustatud.

18 Põhikohtuasja apellandid esitasid College van Beroep voor het bedrijfsleven'ile (edaspidi „College") apellatsioonkaebuse, milles väitsid, et lõpptootes sisalduv piimapulber kuulub direktiivi reguleerimisalasse üksnes juhul, kui see on toote oluline koostisosa. Kuna käesoleval juhul ei ole sellega tegemist, oleks pidanud uurima vaid seda, kas toode vastab Warenwetbesluit Invoer levensmiddelen uit derde landen'i artikli 3 määratlusele. Põhikohtuasja apellandid väitsid College'i istungil, et toote valmistamisel kasutatud piimapulber on valmistatud heakskiidetud ettevõttes Poolas, mis on direktiivi 92/46 alusel tunnustatud piimatooteid eksportiv riik. Nad andsid ametile võimaluse võtta proove kõigist asjaomase toote partiidest, mida sooviti importida, et kontrollida nende vastavust Hollandi õigusaktidele, kuid amet oli ettepaneku tagasi lükanud, kuna tema hinnangul kuulus toode direktiivi 92/46 reguleerimisalasse

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tõdeb, et komisjoni töödokument, millega Rechtbank oma otsust põhjendas, ei oma siduvat jõudu ega peegelda tingimata komisjoni seisukohta. Tema hinnangul ei võimalda direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 tingimused eraldivõetuna mingil moel jõuda tõlgenduseni, mille kohaselt „piimapõhised tooted" on ainult sellised, mida täiendavalt ei töödelda. Lisaks sellele märgib kohus, et eesmärk tagada rahvatervise kaitse kõrge tase ei tähenda, et direktiivi 92/46 tuleb kohaldada pooltoodetes sisalduva piima suhtes. Seega võib kohaldada teisi sätteid. Põhikohtuasja apellandid on sellega seoses viidanud direktiivile 98/78 ja Warenwetbesluit Invoer levensmiddelen uit derde landen'ile.

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei ole direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 alusel loogiline esmalt eeldada, et piim või piimatoode on oluline koostisosa, nii et direktiivi saaks kohaldada, ja seejärel leida, et direktiivi kohaldatakse ka koostisosa suhtes, mis ei ole oluline. Direktiivi 92/46 kohaldataks sel juhul alati, kui toote koostises on piim, sõltumata sellest, kas see on oluline komponent või mitte. Kui see

oleks olnud ühenduse seadusandja eesmärk, oleks ta võinud piirduda nõudega, et piim või piimatoode peavad olema komponendid, neid olulistena määratlemata.

21 Eeldades, et direktiivi 92/46, ja eriti selle artikli 2 punkti , kohaldatakse piimapulbri suhtes, mis sisaldub segus, kuid ei ole selle oluline koostisosa, tuleb samuti määrata kindlaks, kas kõnealune piimapulber või hoopis lõpptoode pärineb direktiivi artikli 23 alusel koostatud kolmandate riikide nimekirjas olevast riigist ja seega peab sel olema terviseohutuse sertifikaat.

22 Eeldades, et piimapulber ei ole direktiivi 92/46 artikli 2 punktiga 2 hõlmatud, tuleks uurida, kas segu saab lugeda „piimapõhiseks tooteks" ja kas seega on piimapulber toote oluline koostisosa või üksnes oluline toote iseloomustamisel direktiivi artikli 2 punkti 4 tähenduses. Eelotsusetaotluse esitanud kohus tõdeb selles osas, et impordideklaratsioonis on segu klassifitseeritud tariifirubriigi 1806 2095 alla, st seda peetakse „muuks toidukaubaks, mis sisaldab kakaod vedelas olekus, plokkidena või pulbrina". Toode koostatakse tellija kirjelduse alusel, kes valmistab sellest hiljem šokolaadipiima.

23 Kuna direktiivi 92/46 tõlgendamise osas jäid kahtlused püsima, pidas College van Beroep voor het bedrijfsleven vajalikuks esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. a) Kas direktiivi 92/46/EMÜ artikli 2 punktis 2 olevat mõistet „piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatav piim" tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab (muu hulgas ka) piimast komponente sellises tootes, millel on ka muid komponente, mis ei ole piimast ja mida ei saa piimast komponentidest eraldada?

b) Kui vastus küsimusele 1a on jaatav, siis kas direktiivi 92/46/EMÜ artiklit 22 tuleb tõlgendada nii, et importimisel kolmandatest riikidest kohaldatakse direktiivi ainult toote piimast komponendi suhtes ning direktiivi ei kohaldata toote suhtes, mille komponent see on?

2. a) Kas direktiivi 92/46/EMÜ artikli 2 punktis 4 olev mõiste „piimapõhised tooted" hõlmab ainult lõpptooteid või samuti pooltooteid, mida peab enne müüki tarbijale täiendavalt töötlema?

b) Kui direktiivi 92/46/EMÜ artikli 2 punktiga 4 on hõlmatud ka pooltooted, siis milliste kriteeriumide alusel tuleb vastavalt direktiivi artikli 2 punktile 4 otsustada, kas piim või piimatoode on kas koguseliselt või toote iseloomustamisel toote oluline koostisosa?"

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus

24 Esimese küsimuse esimene osa on direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 2 tõlgendamise kohta. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas mõiste „piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatav piim" hõlmab piimast komponente sellise toote puhul, millel on ka muid komponente, mis ei ole piimast ja mida ei saa piimast komponentidest eraldada. Küsimuse teine osa, mis põhineb eeldusel, et küsimuse

esimesele osale vastatakse jaatavalt, käsitleb direktiivi 92/46 artikli 22 tõlgendamist. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada saada, kas importimisel kolmandatest riikidest kohaldatakse direktiivi ainult segu piimast komponendi, mitte aga segu enda suhtes.

25 Nagu on osundatud direktiivi 92/46 esimeses põhjenduses, eristatakse direktiivis toorpiima, kuumtöödeldud joogipiima, piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatavat piima ja piimapõhised tooteid Need neli mõistet on määratletud kõnealuse direktiivi artikli 2 punktides 1–4.

26 Nimetatud direktiivi artikli 2 punkti 2 sõnastusest tuleneb, et mõiste „piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatav piim" ei hõlma toodet, mis on segu koostisosadest, mida ei saa eraldada ja millest üks on piimapulber. Seega käsitleb eelmainitud artikli 2 punkt 2 ainult piima kui lihttoodet, mille koostist võib muuta ainult naturaalpiima komponentide lisamise ja/või eemaldamisega.

27 Direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 2 tõlgendamine selliselt, et see hõlmaks ka segu piimast komponente, oleks samuti vastuolus asjaomase direktiivi ülesehituse ja ühtsusega, kuna muudaks sisutühjaks „piimapõhiseid tooteid" käsitleva artikli 2 punkti 4.

28 Seega tuleb küsimuse esimesele osale vastata, et direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatav piim" ei hõlma piimast komponente sellises tootes, millel on ka muid komponente, mis ei ole piimast ja mida ei saa piimast komponentidest eraldada.

29 Küsimuse esimese osa vastust arvestades on küsimuse teine osa sisutühi.

Teine küsimus

30 Teise küsimuse esimene osa on direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 tõlgendamise kohta. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas mõiste „piimapõhised tooted" hõlmab ainult lõpptooteid või samuti pooltooteid, mida peab enne tarbijale müümist täiendavalt töötlema. Küsimuse teises osas, mis põhineb eeldusel, et direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 hõlmab ka pooltooteid, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, milliste kriteeriumide alusel tuleb vastavalt direktiivi artikli 2 punktile 4 otsustada, kas piim või piimatoode on kas koguseliselt või toote iseloomustamisel toote oluline koostisosa.

Euroopa Kohtule esitatud märkused

31 Kõigi märkusi esitanud poolte arvates hõlmab direktiivi 92/46 artikli 2 punktis 4 olev mõiste „tooted" nii lõpptooteid kui ka pooltooteid. Amet ja komisjon rõhutavad, et selline tõlgendus on kooskõlas rahvatervise kaitse eesmärgiga ning vajadusega kontrollida piima selle tootmise või kasutamise võimalikult varases staadiumis. Lisaks sellele märgib komisjon, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt mainitud töödokumenti ei tule tõlgendada nii, nagu hõlmaks säte ainult lõpptooteid. Artrada, kelle jaoks see väide on ainult subsidiaarse tähendusega, märgib, et pooltoodete kohta on olemas siseriiklik õigusakt ja et lõpptooted peavad igal juhul vastama ühenduse õiguse nõuetele.

32 Pooled nõustuvad, et seda, kas piim on oluline koostisosa, saab otsustada tootes oleva piima koguse alusel. Sellise juhuga on kindlasti tegemist siis, kui piima osakaal tootes ületab 50%. Komisjon väidab, et rahvatervise kaitse eesmärk õigustab kõigi toote piimast komponentide kontrollimist, kuid et üksnes väikesi piimakoguseid sisaldavate toodete kontrollimine põhjustab probleeme kaubavahetuses kolmandate riikidega. Artrada kinnitab, et põhikohtuasja puhul ei ole piimapulbri sisaldus tootes 15,5 kaaluprotsendi ulatuses piisav selleks, et määratleda piimapulber olulise osana.

33 Kõigi märkusi esitanud poolte arvates võib piima „olulisuse" toote „iseloomustamisel" määratleda toote maitse, esitlusviisi, kasutusviisi või toote kohta importimise ajal kasutatud määratluse alusel. Nad juhivad tähelepanu erilisele kitsaskohale, mis tuleneb sellest, et põhikohtuasja asjaolude puhul on tegemist pooltootega, millest importijate sõnul valmistatakse piima lisamise teel šokolaadijooki, kuid mida võib kasutada ka kui „Hagelslag'i" (šokolaadi graanulid). Antud juhul arutlevad põhikohtuasja pooled, kas tuleks arvestada deklareeritud lõppkasutust või hoopis deklareeritud lõpptoote maitset. Artrada väidab, et põhikohtuasja puhul on kakaole ja suhkrule lisatud piimapulbrit põhjustel, mis on seotud segu konsistentsiga, kuid et see ei ole toote seisukohalt oluline. Tema sõnul on lõpptootes olev piim peaasjalikult see, mis lisatakse segule joogi valmistamiseks, ja et igal juhul on lõpptootes rohkem kakao maitset kui piima maitset.

Euroopa Kohtu vastus

34 Direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „piimapõhised tooted" hõlmab nii lõpptooteid kui ka pooltooteid, mida peab enne tarbijale müümist täiendavalt töötlema.

35 Kõnealuse sätte sõnastusest nähtub, et lõpptoodete ja pooltoodete vahel ei tehta mingit vahet. Selline vahetegemine oleks igal juhul vastuolus direktiivi 92/46, mis näeb ette piima kontrollimise selle tootmisest kuni turuleviimiseni, rahvatervise kaitse eesmärgiga.

36 Kui kõnealune piimast komponenti sisaldav toode on pooltoode, tuleb direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 sellega seoses tõlgendada nii, et pooltoode on selline „piimapõhine toode", mille ükski osa ei asenda ega ole mõeldud asendama ühtki piima koostisosa ning milles piim või piimatoode on kas koguseliselt või toote iseloomustamisel oluline.

37 Seega tuleb kontrollida, kas pooltootes sisalduv piim on koguseliselt või toote iseloomustamisel oluline koostisosa. Selleks tuleb arvestada pooltoote iseloomulikke ja objektiivseid omadusi importimise hetkel.

38 Selleks et otsustada, kas piimapõhises pooltootes sisalduv piim või piimatoode on oluline koostisosa oma koguse tõttu, tuleb uurida piima või piimatoote suhtelist sisaldust asjaomases tootes. Kui suhteline sisaldus ei ole piimapõhises pooltootes ülekaalukas või piisavalt oluline, ei saa piima või piimatoodet lugeda oluliseks koostisosaks pelgalt koguse põhjal.

39 Selleks et otsustada, kas piimapõhises pooltootes sisalduv piim või piimatoode on oluline koostisosa toote iseloomulike omaduste tõttu, tuleb arvestada kõiki kõnealuse toote importimise ajal esinevaid objektiivseid asjaolusid, eelkõige pooltoote kasutusvõimalusi ja selle maitset.

40 Põhikohtuasjas on riigi pädev kohus see, kes peab direktiivi 92/46 rahvatervise kaitse eesmärgi vaimus ja kõiki importimise ajal esinevaid objektiivseid asjaolusid arvestades otsustama, kas põhikohtuasja apellantide poolt imporditud tootes olev lõssipulber on oluline koostisosa, eelkõige segule iseloomulike omaduste tõttu.

41 Eeltoodu põhjal tuleb teisele küsimusele vastata järgmiselt:

Direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „piimapõhised tooted" hõlmab nii lõpptooteid kui ka pooltooteid, mida peab enne tarbijale müümist täiendavalt töötlema. Seega tuleb kontrollida, kas pooltootes sisalduv piim on kas koguseliselt või toote iseloomustamisel oluline koostisosa. Selleks tuleb arvestada kõiki pooltoote iseloomulikke ja objektiivseid omadusi importimise hetkel, eriti piima või piimatoote suhtelist sisaldust pooltootes, pooltoote kasutusvõimalusi ja selle maitset.

Kohtukulud

42 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega kaasnenud kohtukulusid, v.a eelmainitud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. **Nõukogu 16. juuni 1992. aasta direktiivi 92/46/EMÜ, millega sätestatakse toorpiima, kuumtöödeldud piima ja piimapõhiste toodete tootmise ja turuleviimise tervishoiueeskirjad, artikli 2 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „piimapõhiste toodete valmistamiseks kasutatav piim" ei hõlma piimast komponente sellises tootes, millel on ka muid komponente, mis ei ole piimast ja mida ei saa piimast komponentidest eraldada.**

2. **Direktiivi 92/46 artikli 2 punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „piimapõhised tooted" hõlmab nii lõpptooteid kui ka pooltooteid, mida peab enne müüki tarbijale täiendavalt töötlema. Seega tuleb kontrollida, kas pooltootes sisalduv piim on kas koguseliselt või toote iseloomustamisel oluline koostisosa. Selleks tuleb arvestada kõiki pooltoote iseloomulikke ja objektiivseid omadusi importimise hetkel, eriti piima või piimatoote suhtelist sisaldust pooltootes, pooltoote kasutusvõimalusi ja selle maitset.**

Allkirjad